



ת"פ 15744/02/20 - מדינת-ישראל, פרקליטות מחוז חיפה-פלילי נגד נסים (בן מוחמד) בויראת, - עציר

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 15744-02-20 מדינת ישראל נ' בויראת(עציר)

פרק 482/20 מספר פל"א 34469/2020

בפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
המאשימה: מדינת-ישראל, פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

- נגד -
הנאשם: נסים (בן מוחמד) בויראת, - עציר
ע"י ב"כ עו"ד עאדל בויראת

גזר דין

האישומים וההרשעה

1. על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש ואשר הוגש בטרם החלה שמיעת הראיות, הורשע הנאשם על פי כתב אישום מתוקן, שהוגש במסגרת ההסדר (סומן "א"), בביצוע עבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא + 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק; נהיגה בפסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961; חובת פוליסה - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

2. על פי עובדות כתב האישום, בהן הורשע הנאשם -

החל מתאריך 22.1.2020, או ממועד מוקדם לכך שאינו ידוע במדויק למאשימה ועד למעצרו, החזיק הנאשם אקדח חצי אוטומטי מסוג "יריחו", קליבר 9 מ"מ פראבלום, מספר סידורי F34333 (להלן: "האקדח"), בלא רשות על פי דין.

בתאריך 23.1.2020, סמוך לשעה 15:00, נהג הנאשם ברכב טויוטה, מ.ר. 6017552 (להלן: "הרכב") בכפר ערערה כשהוא אינו מורשה לנהיגה, פסול מלנהוג ומלהוציא רישיון וללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

עמוד 1



הפסילה הוטלה על הנאשם לתקופה של 10 שנים, החל מיום 27.9.2017, במסגרת גזר דין שניתן נגדו בתאריך זה, בנוכחותו, בתיק פ"ל 4842-04-16.

הנאשם נהג ברכב, כשהוא מחזיק, נושא ומוביל, את האקדח ובתוכו מחסנית התואמת לאקדח הטעונה ב- 8 כדורים בקליבר 9 מ"מ התואמים למחסנית ולאקדח (להלן: "**המחסנית והכדורים**") וכן כדור 9 מ"מ נוסף, שהיה טעון באקדח ותואם לאקדח. האקדח הינו כלי נשק שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם. הכדורים הינם תחמושת לכלי נשק והמחסנית הינה אביזר לכלי נשק.

שוטרים זיהו את הנאשם, כשהוא נוהג ברכב וביצעו חסימה בכביש בו נסע, במטרה לעצרו. הנאשם, שהבחין בשוטרים, החל בנסיעה לאחור כאשר השוטר נאשד עיז אלדין (להלן: "**נאשד**"), שהיה בלבוש אזרחי, והשוטר פבל קודנב (להלן: "**פבל**") שלבש מדי מג"ב וחבש כובע משטרה, ירדו מרכב משטרה, התקדמו לעברו של הנאשם וצעקו לעברו "משטרה עצור". הנאשם המשיך בנסיעה לאחור ולא שעה להוראות השוטרים. בשלב מסוים פתח נאשד את דלת הרכב הצמודה למושב בו ישב הנאשם וצעק "משטרה עצור", אך הנאשם המשיך להימלט בנסיעה לאחור והושיט את ידו ימינה בניסיון ליטול דבר מה. בשלב זה ובשל החשש כי הנאשם יעשה שימוש בנשק, הפעיל אשד מכשיר טייזר לעברו של הנאשם והנאשם מצדו הגביר את מהירות הנסיעה. במהלך ניסיונו לברוח מפני השוטרים התנגש הנאשם עם הרכב בתמרור שהוצב על מדרכה וכן בעמוד חשמל ובעקבות כך נעצר הרכב.

עם עצירת הרכב ירד הנאשם מהרכב והחל במנוסה רגלית, כשכל אותה עת פבל ונאשד רודפים אחריו וצועקים לו "עצור משטרה" והוא לא נשמע להוראותיהם. הנאשם עבר מעל חומה גבוהה וחרף העובדה שנפל ונחבל ברגלו, הוא התרומם והמשיך במנוסה רגלית עד שנעצר, בכניסה לבית סמוך, על ידי כוחות משטרה נוספים שהגיעו למקום. בחיפוש ברכב, מתחת למושב שלצד מושב הנהג, נתפסו האקדח, המחסנית והכדורים.

במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם החזיק, נשא והוביל אקדח, מחסנית וכדורים התואמים לאקדח, בלא רשות על פי דין להחזקתם, לנשיאתם ולהובלתם, הפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק מתוך כוונה להכשילם ולהפריע להם, נהג ברכב בהיותו פסול מכוח החלטת בית משפט ובהיותו מודע להיותו פסול ונהג ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

ראיות המאשימה לעונש

3. הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (**סומן ע/1**) ממנו עולה, כי לחובת הנאשם **7** הרשעות קודמות בעבירות של גידול יצור הכנת סמים מסוכנים; החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית; איומים; הדחה בחקירה; היזק לרכוש במזיד; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נהיגת רכב מנועי ללא רישיון; נהיגה בזמן פסילה; סיכון אדם בנתיב תחבורה בטיפול מסוכן; תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג; החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית; תקיפה סתם - בן זוג; הדחה באיומים ובכח; הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו; הפרת הוראה חוקית; פריצה לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה; החזקת נכס חשוד כגנוב; תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו; בריחה



ממשמר חוקי; החזקת מכשירי פריצה; פירוק חלקים מרכב; חבלה במזיד ברכב; השתתפות בהתפרעות; השתתפות בהתקהלות אסורה; קבלת נכסים שהושגו בפשע; ניסיון תקיפת שוטב; תקיפה סתם; שבל"ר ונטישה במקום אחר.

כן הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם בעבירות תעבורה, ממנו עולה כי לחובת הנאשם **13** הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה ללא רישיון רכב; נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא רישיון; נהיגה בקלות ראש; נהיגה בזמן פסילה - פסילת ביהמ"ש; נהיגה כשברמזור אור אדום; סיכון חיי אדם; פקיעת רישיון הרכב; חצית כביש שלא במעבר חציה; נוסע לא חגור; עבירת תוספת שניה שגרמה לתאונה; אי ציות לתמרור; נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש; אי החזקת תעודת ביטוח.

הוגש כתב האישום בפ"ל 4842-04-16 הנ"ל וגזר דין שניתן במסגרתו ביום 27.09.2017 (סומן **ע/2**) בו הושת על הנאשם בנוסף לעונשים אחרים, גם 9 חודשי מאסר על תנאי בגין נהיגה בפסילה ו-12 חודשי פסילה מותנית.

כן הוגש, כתב אישום מתוקן בת"פ 69762-10-18 וגזר דין שניתן במסגרתו (סומן **ע/3**), ביום 19.02.2019 בו הושת על הנאשם בנוסף לעונשים אחרים, גם 5 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות שונות וביניהן עבירת אלימות.

הוגשה גם החלטת השחרור המוקדם של הנאשם ממאסר, שניתנה על ידי ועדת השחרורים בוש"ר 35892-07-19, מיום 17.11.2019 (**סומנה ע/4**).

ראיות ההגנה לעונש

4. הוגשה אסופת מסמכים רפואיים (**סומנה ענ/1**), בדבר פגיעתו הגופנית של הנאשם ומצבו הרפואי, בגין האירוע.

טיעוני המאשימה לעונש

5. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב (**סומנו ע/5**) וחזר על עיקריהם בעל פה בישיבת יום 26.11.2020. הוא הדגיש את האינטרס הציבורי בשמירה על ביצוע מלאכת האכיפה על ידי המשטרה ואת הצורך בהחמרה בענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, בשל סכנת הנפשות הטמונה בהן.

לטענתו, התנהלות הנאשם חמורה ומדאיגה ומשקפת את הסיכון הרב שנשקף ממנו לחברה. לטענתו, נסיבות המקרה חמורות, נוכח כך שהעבירה בוצעה באזור מגורים בצהריי היום, באמצעות רכב בו נשא הנאשם אקדח 9 מ"מ, טעון ומוכן לירי מידי עם 8 כדורים במחסנית וכדור נוסף באקדח. בנוסף, עבירת ההפרעה לשוטרים מצויה ברף לא נמוך



והיה צורך להיעזר במספר שוטרים על מנת לתפוס אותו ואף להשתמש במכשיר טייזר.

ב"כ המאשימה הבהיר, כי יש לייחס חומרה גם לכך, שהנאשם הוא לא רק "פסול מנהיגה", אלא שהוא אינו מורשה לנהיגה כלל, כך שהמסוכנות התעבורתית הנשקפת ממנו היא גבוהה.

נטען, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הם: שלום הציבור, שלטון החוק, חיי אדם ושלומם של המשתמשים בדרך וכי מדובר בערכים חשובים שיש לשמור עליהם מכל משמר.

6. בהתייחס למתחם העונש ההולם, סבור ב"כ המאשימה כי מדובר באירוע אחד מתמשך, במהלכו ביצע הנאשם את כל העבירות בהן הורשע ולכן יש לקבוע מתחם אחד בגין כל המתואר בכתב האישום, שיכלול את כל העבירות. לטענתו מתחם העונש ההולם נע **בין 3 ל- 5 שנות מאסר בפועל**.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה מטעמו, והדגיש את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה, תוך שביקש להשית על הנאשם בנוסף, מאסרים מותנים, שיתייחסו לעבירות בנשק, עבירות כלפי שוטרים ועבירות תעבורה, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי, וקנס משמעותי.

7. בהתייחס לענישה בתוך המתחם, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש קרוב לרף העליון, תוך שהדגיש את עברו המכביד את העובדה שהוא הורשע כבר מספר פעמים בעבירות הכוללות סמים, אלימות, רכוש, סיכון חיי אדם, ועבירות נגד שוטרים, ואף קיבל מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריה, אך הדבר לא הרתיע אותו והוא חוזר על מעשיו בצורה רצידיביסטית, בחלוף תקופה קצרה משחרורו ממאסר ועל אף שלחובתו גם עבר תעבורתי מכביד אשר כולל 13 הרשעות קודמות.

צוין, כי הנאשם הורשע לא מזמן בנהיגה בפסילה וכי הוא ביצע את העבירות דנן על אף היותו אסיר ברישיון - חודשיים בלבד לאחר שקיבל שחרור מוקדם על תנאי בוועדת השחרורים.

ב"כ המאשימה טען כי, בנסיבות העניין, יש לייחס משקל מועט להודאתו של הנאשם, שכן מעשיו מעידים כי מילותיו ריקות מתוכן. צוין, כי גם במסגרת התיקים הקודמים הודה הנאשם, התנצל והבטיח לחזור לתלם, אך הוא שב לסורו לבצע עבירות שוב ושוב ללא כל מורא מהחוק.

8. ב"כ המאשימה ביקש להפעיל את המאסר המותנה בן ה- 5 חודשים שהושת על הנאשם בתיק הקודם (ת"פ 69762-10-18 מיום 19.02.2019) תוך שהפנה לרע"פ 4065/18 ישראל איאסו נ' מדינת ישראל (מיום 30.08.2018) והבהיר כי נשיאת נשק טעון ומוכן לירי הוכרה בפסיקה כמפעילה תנאי בגין עבירת אלימות בשל הסכנה הרבה הגלומה בה לחיי האדם.



9. כן ביקש ב"כ המאשימה להפעיל שני תנאים, בני הפעלה, שהושתו על הנאשם בתיק התעבורה פ"ל 4842-04-16; מאסר מותנה בן 9 חודשים בגין נהיגה בפסילה, וכן פסילה מותנית בת 12 חודשים.

10. ב"כ המאשימה ביקש להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר לכל עונש אחר שיושת על הנאשם בתיק דנן, תוך שציין כי ברירת המחדל על פי החוק, היא הפעלת מאסרים מותנים במצטבר וטען כי במקרה דנן אין כל סיבה לחרוג מברירת מחדל זו, אלא אף קיימת חשיבות רבה דווקא לצבירת העונשים ולא לחפיפתם, עקב מסוכנותו של הנאשם והקושי הרב להרתיעו, לאור מעשיו הקודמים, ופרקי הזמן הקצרים שעוברים בין שחרור ממאסר אחד לבין ביצוע עבירה נוספת.

ב"כ המאשימה ציין, כי אמנם הנאשם עצור מאז האירוע (מיום 23.01.20) אולם מאחר שהוא ביצע את העבירות דנן בהיותו, כאמור, אסיר ברישיון, שחרורו על תנאי בוטל והוא שב לרצות את תקופת התנאי שלו במלואה (החלטה מיום 03.05.20 בוש"ר 35892-07-19) והוא עודנו בסטטוס אסיר. הובהר, כי לעמדת המאשימה, אין מקום לחפיפה כלשהי בין המאסר אותו הוא עדיין מרצה, לבין תקופת המאסר שתיגזר עליו בתיק דנן.

טיעוני הנאשם לעונש

11. סנגורו של הנאשם השמיע את טיעוניו לעונש בעל פה, בישיבת יום 26.11.2020 וביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם.

הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן באופן מידי וחסך זמן שיפוטי רב של 40 עדי תביעה, תוך שהפנה בעניין זה לת"פ 26563-03-14 מדינת ישראל נ' אברהמים עאסלה (מיום 24.04.2017).

12. כן ביקש הסנגור להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, תוך שהפנה לאסופת המסמכים הרפואיים שהוגשה מטעמו (סומנה ענ"1) והדגיש, כי כתוצאה מהאירוע נשוא כתב האישום, הנאשם נפצע בכף הרגל והעקב של רגלו רוסק ומאז הוא נעזר בקביים להליכה, מוגבל בתנועותיו ואף נאלץ לעבור ניתוחים ולהתאשפז פעמים רבות בבית חולים.

הסנגור הפנה בעניין זה לע"פ 5669/14 אורי לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (מיום 16.09.2014) וביקש לראות במצבו הרפואי של הנאשם, נסיבה המצדיקה חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי צדק. לדידו, הדבר יביא לתוצאה צודקת והוגנת בנסיבות האישיות והספציפיות של הנאשם בתיק דנן.

13. בהתייחס למתחם העונש ההולם, והענישה הנוגת בעבירות נשק, הפנה הסנגור לע"פ 5004/17 מ"י נ' אלטאונה (מיום 20.11.17) שם הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 3271/19 מ"י נ' מוחמד אבו עמאר (מיום 31.10.19) שם הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 59946-07-19 מדינת ישראל נגד מואסי (11.12.2019), שעותק ממנו הוגש על ידי הסנגור, שם הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ



24896-04-20 מ"י נ' מוחמד מחאמיד (מיום 01.11.20) שם הושתו על הנאשמים 14 חודשי מאסר בפועל וביקש להסתפק בתקופת המאסר הארוכה בה יושב הנאשם עד היום (מיום 23.01.20) ולא להשית עליו מאסר נוסף.

לטענתו, הנאשם סובל מאוד כבר תקופה ארוכה בבית סוהר, במיוחד לאור נגיף קורונה, הגורם לכך שתנאי הכליאה קשים יותר, מאשר בתקופה רגילה. בנוסף, לאור הודאתו והנסיבות הקשות בהן הוא נמצא, יש להתחשב בו ולחרוג לקולה מהמתחם.

14. בהתייחס למאסרים המותנים, הסנגור אינו חולק על כך שהתנאי בגין נהיגה בפסילה שהוטל על הנאשם בפ"ל 4842-04-16 הוא בר הפעלה, אך התנגד לעמדת המאשימה בעניין הפעלת המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בתיק ת"פ 69762-10-18. לשיטתו, התנאי אינו חל על המקרה דנן, שכן בניסוח התנאי שם, נכתב שמדובר **בעבירת אלימות** והכוונה היא, לא לעבירה שיש בה **יסוד** בלבד של אלימות.

בניגוד לטענת המאשימה, טוען הסנגור כי הנשק לא היה דרוך ולא היה מוכן לירי מידי ולכן פסק הדין אליו הפנתה המאשימה בעניין הפעלת תנאי עבירת האלימות [רע"פ 4065/18 ישראל איאסו נ' מדינת ישראל (מיום 30.08.2018)] דן בסיטואציה שונה, שאינה דומה לענייננו, שכן הנאשם שם החזיק, ליד תחנת אוטובוס, אקדח דרוך וטעון ומוכן לירי מידי.

הסנגור הדגיש, כי במקרה שקיים ספק בפרשנות התנאי, יש לקבל את הפרשנות אשר מקלה עם הנאשם ולא להרחיב את הפרשנות מעל לכל פרופורציה, ולהחמיר אתו יתר על המידה.

15. בהתייחס לטענת המאשימה בעניין הפקעת וועדת השחרורים את תנאי רישיונו וחזרתו של הנאשם למאסר, הדגיש הסנגור, כי דבר זה אינו רלוונטי לתיק דנן, שכן, בית המשפט אינו מוסמך לעשות הפסקה בעונש ולנכות ימים מיום מעצרו עד ליום החלטת וועדת השחרורים, ומיום החלטת הוועדה עד לתום המאסר. הודגש, כי בהתאם לסעיף 22/27 לחוק שחרור על תנאי, במידה וועדת השחרורים מפקיעה את התנאי, עונשו של הנאשם מצטבר לכל עונש אחר שהוטל עליו ואין לעניין זה כל קשר לעונש שיושת על הנאשם בתיק דנן.

תגובת המאשימה

16. בהתייחס לטענות הסנגור, ציין ב"כ המאשימה כי הוא לא ביקש מבית המשפט לנכות מימי מעצרו של הנאשם את הימים בהם הפקיעה וועדת השחרורים את התנאי, אלא רק ציין את העניין כעובדה.

17. בהתייחס למצבו הרפואי של הנאשם, טען ב"כ המאשימה, כי אין לראות במצבו הרפואי של הנאשם נסיבה לקולה לצורך חריגה ממתחם העונש, תוך שהפנה לרע"פ 1076/16 חיים כהן נ' מדינת ישראל (11.02.2016) שם נקבע בפיסקה 9, כי: "הנחת המוצא היא שגורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים



שונים, כולל מצבים רפואיים שאינם פשוטים, וחזקה היא שהאסיר יקבל את הטיפול הרפואי לו הוא נזקק בין כותלי בית הסוהר". ב"כ המאשימה הבהיר, כי הנאשם הוא שהביא על עצמו את מצבו הרפואי כתוצאה מהתנהגותו במהלך האירוע.

דברי הנאשם

18. הנאשם אמר, שהוא מתחרט מאד על מה שעשה וביקש להתחשב במצבו הרפואי ולאפשר לו להמשיך לקבל טיפול. לדבריו, זאת הפעם הראשונה שהוא שובר איבר בגוף והוא בסיטואציה לא נעימה וסובל מכאבים קשים. הנאשם הוסיף, כי עוד במהלך החקירה המשטרתית שהתחילה בשעה 14:00 ביום האירוע, הוא סבל מכאבים נוראיים, אך פונה לבית החולים רק בעשר בלילה מבלי שנבדק על ידי רופא. לאחר פינויו לבית החולים, הסתבר שהרגל שלו רוסקה, והוא התאשפז למשך שבוע וקיבל חומרים מטשטשים. עוד ציין, כי מאז האירוע הוא היה מאושפז מספר פעמים ועבר מספר ניתוחים אך מצבו איננו משתפר אלא מחמיר ועליו לעבור ניתוח נוסף. לטענתו, בבית המעצר הוא מרגיש בושה מכך שהוא נזקק לעזרה אפילו כדי ללכת לשירותים או להתקלח ומדובר בסיוט שירדוף אותו כמה שנים.

דין וגזירת הדין

קביעת מתחם העונש ההולם

19. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע נאשם, עליו לנהוג על פי העיקרון המנחה בענישה אשר מטרתו היא לשמור על "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק העונשין).

"עקרון ההלימה" אשר נקבע בתיקון 113, מנחה את בית המשפט להשית על הנאשם הספציפי אשר עומד בפניו, את העונש המתאים לו, בהתחשב בחומרת העבירה ובמידת אשמתו של הנאשם, והכל - בהתאם לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע המעשים ובהתחשב במידת הפגיעה בהם; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; בנזק שנגרם ובנזק הפוטנציאלי שהיה עשוי להיגרם כתוצאה מהמעשים וכן בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

20. אף אני סבורה שבמקרה דנן, המעשים המגבשים את העבירות בהן הורשע הנאשם מהווים אירוע אחד, מתמשך, כך שנכון לקבוע מתחם ענישה אחד לאירוע כולו.

21. הנאשם הורשע במספר עבירות, שחלקן חמור ביותר. חומרה יתרה יש לייחס לעבירות בנשק; על חומרתן של עבירות אלו ניתן ללמוד גם מהעונש של 10 שנות מאסר שקבע המחוקק בצדן. כן יש לראות בחומרה את העבירה של נהיגה בזמן פסילה, המסכנת חיי אדם.



הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו הפסולים של הנאשם הם: שלום הציבור, קדושת חיי אדם, הסדר הציבורי ושלטון החוק ותחושת הביטחון של המשתמשים בדרך.

22. אין ספק, כי הפגיעה בערכים חברתיים אלו היא משמעותית, שכן הנאשם נהג בצורה מסוכנת עד מאוד, ללא רישיון ובזמן פסילה, שלא בהתאם לתנאי הכביש, תוך שהוא סיכן באופן ממשי אנשים רבים, חפים מפשע, עוברי אורח ושוטרים. הנאשם לא שעה לקריאות השוטרים ולסימנים שהפעילו, אשר הורו לו, פעמים רבות, לעצור באופן מיידי. גם חסימת הכביש, על ידי השוטרים לא הרתיעה אותו ובמקום לעצור, הוא התחיל לנסוע לאחור ולברוח, תוך שהוא אדיש להשלכות הקטלניות העלולות להתרחש, כתוצאה מנהיגתו הפרועה והמסוכנת וכל זאת - כשהוא מחזיק ברכבו אקדח 9 מ"מ, בו טעונה מחסנית תואמת עם 8 כדורים וכדור אחד באקדח. הנאשם אף ניסה ליטול דבר מה בידו הימנית, דבר שגרם לשוטרים להפעיל מכשיר טייזר, אך הנאשם המשיך והגביר מהירות בנסיעה לאחור, ללא כל מורא מהחוק.

בסופו של דבר, התנגש הנאשם בתמרור שהוצב על המדרכה וכן בעמוד חשמל, אך גם אז הוא לא עצר, התחיל לנוס באופן רגלי, קפץ מעל חומה גבוהה ולמרות שנחבל, המשיך לברוח עד שנעצר ליד בית סמוך, על ידי כוחות תגבורת של שוטרים נוספים שהגיעו למקום. התנהגות פראית וחסרת רסן זו של הנאשם, היא התנהגות עבריינית אשר הייתה עלולה להביא לאסון ולנפגעים רבים.

23. למרבה המזל, הנזק שנגרם לאחרים מהאירוע, הוא נזק מינורי יחסית, אם כי הנאשם עצמו נחבל כתוצאה מבריחתו, ונפגע ברגלו.

עם זאת, אין להתעלם מהנזק הפוטנציאלי הקטלני שהיה עלול להתרחש בשל המעשים המסוכנים שביצע הנאשם ללא כל חשש. נזק שהיה עלול לגרום למוות או נכות של אנשי הביטחון, אזרחים, משתמשי הדרך, ועוברי אורח רבים, שהיו עלולים להיקלע למצב מסוכן זה על הכביש, בעל כורחם וללא עוול בכפם.

24. אין ספק בליבי, שהנאשם הבין את מעשיו ואת הסכנה שבהם, ויכול היה בכל רגע לחדול מביצוע העבירות ולעצור, אך הוא בחר להמשיך בהתנהגותו העבריינית והפסולה תוך זלזול בחוק ובנציגיו, השוטרים, וזלזול בחיי אדם.

25. בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת - בפסיקה ניתן למצוא מנעד רחב של ענישה בעבירות מסוג זה, אולם הרטוריקה קובעת כי יש להחמיר בעונשים על מנת לעקור התנהגויות אלו מהשורש ולהרתיע.

ראו, למשל: ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד, פסקה 9 (28.11.2011) (המתייחס לעבירה של החזקת נשק) שם נאמר כי: "אכן נראה לנו כי הגיעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו. נשק המוחזק שלא כדין עלול למצוא דרכו לידיים עוינות ועלול גם לשמש למטרות פליליות".

ראו גם: ע"פ 2330/14 יעקב רוימי נ' מדינת ישראל (מיום 11.09.2014) בהתייחס לנהיגה בריונית במהלך



מרדפים עם המשטרה: "בית משפט זה קבע לא אחת כי אין להשלים עם התופעה המדאיגה אשר פשטה במחוזותנו של נהיגה בריונית ומשולחת רסן במהלך מרדפים עם המשטרה. כך, נקבע כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלה, בנסיון למגר את התופעה העולה כדי 'מכת מדינה'". כן ראו: רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן (מיום 08.05.2007) בעניין הסכנה בנהיגה בזמן פסילה שם נאמר: "נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

26. המאשימה בעיקרי טיעוניה הכתובים (**סומנו ע/5**) הפנתה לפסיקה בעניין עבירות בנשק, וכן למספר פסקי דין בעניין נהיגה בזמן פסילה כדלקמן:

- ע"פ 390/17 עומר סער נ' מדינת ישראל (מיום 03.07.2017) שם התקבל ערעור של מערער בעל עבר פלילי מכביד שהורשע ע"פ הודאתו, בעבירות הובלה ונשיאה של נשק ונהיגה באופנוע בדרך נמהרת או רשלנית.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין **28 ל-54** חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל ובנוסף, הפעיל מאסר מותנה בן 12 חודשים, מחציתו במצטבר, כך שהעונש הכולל שנגזר על הנאשם היה 46 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא התערב במתחם שנקבע אך, מסיבות שאינן רלבנטיות לענייננו, הפחית בעונש המאסר הכולל והעמיד אותו על 40 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל (מיום 17.11.2016) שם נדחה ערעור שהגיש מערער בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע בעבירה של נשיאת נשק ברכב, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין **24 ל-48** חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על המערער **34** חודשי מאסר בפועל, ו- 8 חודשי מאסר מותנה. בפסקה 6 נאמר, כי: "בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחוננו ומחייבות ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל".

- ע"פ 10114/16 מדינת ישראל נ' אדם אדעיף (מיום 30.03.2017) נדון מקרה הדומה בנסיבותיו לענייננו; הנאשם אשר נהג ללא רישיון ברכב ללא לוחית זיהוי קדמית, ברח בנהיגה פרועה משוטרים, תוך שהוא עולה על מדרכה ופוגע בשני רכבים חונים (עבירה של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(ב) לפקודת התעבורה). כשהגיעו לביתו שוטרים, על מנת לעצרו, הוא התייצב בפתח ביתו כשהוא אוחז תת-מקלע "קרלו" (עבירה בנשק לפי סעיף 144(א) לחוק) אותו השליך, תוך שהוא נס מהשוטרים. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **12** חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ערעור המאשימה לבית המשפט העליון התקבל, תוך שנקבע כי "העונש שהוטל על המשיב, חורג לטעמנו **ע** **מאוד לקולא**, מרף הענישה הנוהג" בית המשפט העליון הכפיל את תקופת המאסר והעמיד אותה על **24** חודשי מאסר בפועל, תוך שהדגיש שאין הוא ממצה את הדין "אך ורק לאור ההלכה לפיה ערכאת הערעור אינה ממצה את העונש,



ומאחר שהמשיב היה אמור להשתחרר עוד מספר ימים..."

- ע"פ 1647-08-20 מדינת ישראל נ' פיאסל אבו בנייה (מיום 23.09.20) שם התקבל ערעור של המאשימה על קולת העונש, בעניין נאשם שהורשע בעבירות על פקודת התעבורה בלבד (ללא עבירות בנשק): נהיגה בזמן פסילה; נהיגה בשכרות; נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה משנתיים; נהיגה ללא ביטוח; אי ציות להוראות שוטר במדים; אי ציות לתמרור 815; נהיגה בקלות ראש; והתנהגות באופן המסכן חיי אדם. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין **6 ל-24** חודשי מאסר בפועל והושתו על הנאשם **13** חודשי מאסר בפועל ובנוסף הופעל מאסר מותנה בן **6** חודשים **במצטבר**, כך שסך הכול הוא נדון למאסר בן **19** חודשים.

- רע"פ 3104/11 נידאל פדילה נ' מדינת ישראל (04.05.2011) שם נדחה ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש בגין נהיגה בפסילה, **בלבד**. נפסק (בפסקה ז') כי: "בעבירת נהיגה בעת הפסילה כפל חומרה - הן הסכנה הגלומה בה לשלום הציבור בנהיגת מי שאינו כשיר או ראוי לכך, והן מחמת הזלזול בחוק הכרוך בה". הושתו על הנאשם **15** חודשי מאסר בפועל.

27. מנגד, הגיש הסנגור תקציר פסיקה מטעמו. אציין, כי רוב הפסיקה שצירף הסנגור איננה דומה, בנסיבותיה, לענייננו ואיננה רלוונטית ולכן אפרט רק את פסקי הדין אשר יש דמיון כלשהו בנסיבותיהם, לנסיבות שענייננו, כדלקמן:

- ע"פ 4978/19 חוסאם אבו מנסור נ' מדינת ישראל (28.01.20) שם התקבל ערעור על חומרת העונש בעניין שני נאשמים אחים שהורשעו לפי הודאתם, לאחר שברכבם נמצא כלי נשק. המערער 1 הורשע בנשיאה והובלת נשק, ואילו המערער 2 הורשע בהחזקת נשק (החזקה קונסטרוקטיבית). הושתו על המערער 1, ללא עבר פלילי, **12** חודשי מאסר בפועל, ועל המערער 2, הושתו **6** חודשי עבודות שירות.

אציין, כי במקרה זה לא צוין מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי הערכאה הדיונית וכי בית המשפט הקל בעונש משיקולי שיקום, כך שלא ניתן להקיש מכך ישירות לענייננו.

- ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן (מיום 19.01.14) שם התקבל ערעור של המאשימה על קולת העונש בעניין נאשם שהורשע בעבירות של רכישת נשק והחזקתו; רכישת נשק ותחמושת; נשיאה והובלת נשק; נשיאה והובלת תחמושת; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; מעשה פזיזות ורשלנות; והסתייעות ברכב לביצוע פשע.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון קבע כי מדובר במתחם "**מקל יתר על המידה**", כטענת המערערת, ועל-כן טעון התערבות" וקבע כי המתחם נע בין **12 ל-36** חודשי מאסר בפועל. עם זאת משיקולי שיקום, העונש שהושת בבית משפט קמא (6 חודשי עבודות שירות) הושאר על כנו.



בית המשפט העליון הדגיש את החומרה שבעבירות נשק באמרו כי: "עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, 'התגלגלותם' של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד (ראו: ע"פ 3300/06 אבו סינינה נ' מדינת ישראל, [פורסם בבנו] פסקה 6 (10.8.2006) (שם, פסקה 11)).

- ע"פ 2839/14 סלמאן אל נבארי נ' מדינת ישראל (מיום 13.05.2014) שם נדחה ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לאחר שהודה, בהסדר טיעון, שהוא החזיק יחד עם אחר, אקדח ברכב, כשבאקדח מחסנית. האחר עצר את רכבו והמערער יצא מתוך הרכב כשבידיו האקדח, כרע על ברכיו בסמוך לרכב ודרך את האקדח. שוטר אשר היה במקום במסגרת עבודתו הבחין במתואר לעיל והזעיק למקום שוטרים נוספים. המערער והאחר נעצרו כשהם יושבים בתוך הרכב והאקדח מונח על מושב הרכב עליו ישב המערער. המערער והאחר הורשעו בהחזקת נשק ותחמושת. נקבע מתחם עונש הולם בעבירות שבנדון נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, והושתו על המערער 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט ציין, כי לא נטען שהאקדח היה טעון.

בית המשפט העליון לא התייחס ישירות למתחם העונש שנקבע בבית המשפט המחוזי, אך לא התערב בעונש, נוכח נסיבותיהם האישיות של המערער ושל האחר (שנדון לעבודות שירות) והמלצת שירות המבחן לגביהם.

- ת"פ (חי') 63018-05-18 מדינת ישראל נ' אחמד מחאמיד (מיום 24.09.2019) שם הורשע הנאשם בהתאם להודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בנשיאה והובלה של נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בצירוף סעיף 29 לחוק, ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. הנאשם נשא שני כלי נשק טעונים בכדורים ואף הוביל בכיס המעיל שלבש, מחסנית נוספת עם 28 כדורים של M16, ונמלט מפני השוטרים כשברשותו כלי הנשק.

המאשימה לא טענה שהנאשם היה זה שעלה לרכב עם כלי הנשק והתחמושת וב"כ המאשימה אישר, בטיעונו לעונש, כי הנאשם נשא את הנשק נשיאה קצרה בשביל עפר ולא מעבר לכך. בנסיבות אלה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט התחשב בהמלצת שירות המבחן ובעונש שנגזר על הנאשם האחר, סטה, משיקולי שיקום, מהמתחם שקבע והשית על הנאשם עונש של 9 חודשי עבודות שירות ומאסרים מותנים. לא הוגש ערעור.

28. לאחר שהבאתי בחשבון את נסיבות העבירות, במקרה שבפניי, כפי שתוארו לעיל ואת כל אשר הובא לעיל, אני קובעת כי, מתחם העונש ההולם, במקרה זה, הכולל את כל העבירות נע בין **30 ל-54 חודשי מאסר בפועל ועונשים**



נלוויים.

גזירת הדין

29. הענישה לעולם אינדיווידואלית היא וכאשר בית המשפט גוזר את עונשו של נאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, עליו להתחשב בגורמים המתייחסים לנאשם הספציפי העומד בפניו, כגון נסיבות חייו האישיות, חרטה שהביע (ככל שהביע), לקיחת אחריות על מעשיו, שיתוף פעולה עם הרשויות, גילו, עברו הפלילי, מידת הפגיעה בהטלת העונש על הנאשם עצמו וכן על משפחתו וכו'.

30. בענייננו, מדובר בנאשם בן 38 (יליד שנת 1982), עצור מיום 23.01.2020, בגין תיק זה, והוא מצוי בסטטוס אסיר, מכוח החלטה מיום 03.05.20 בוש"ר 35892-07-19, אשר הפקיעה את רישיונו לשחרור מוקדם בגין עבירות קודמות (בת"פ 69762-10-18 מיום 19.02.2019) בגין הושת עליו עונש של 23 חודשי מאסר בפועל אשר כולל בתוכו הפעלת עונש מאסר על תנאי מתיק קודם.

31. עברו של הנאשם (אשר פורט לעיל) מכביד עד מאד ומעיד על רצידיביזם, על חוסר מורא מהחוק ועל היעדר הרתעה; הוא נדון, בעבר לעונשי מאסר בפועל ארוכים, מאסרים על תנאי, פסילות בפועל של רישיון נהיגה ופסילות על תנאי, אולם חרף כל אלו, על אף העונשים מותנים התלויים מעל ראשו, על אף שעברו פחות משלושה חודשים מאז שחרורו, כאסיר ברישיון ועל אף הידיעה שאם ייתפס בעבירה נוספת, רישיונו יופקע, שב הנאשם וביצע את העבירות החמורות בהן הורשע בתיק זה.

32. כל האמור לעיל מצביע על דפוס התנהגות עברייני אשר מושרש בנאשם. הנאשם סיגל לעצמו נורמות עברייניות ולמעשה, עשה לו את העבריינות לדרך חיים, על כל המשתמע מכך.

33. מנגד, יש לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו, שנעשתה בתחילת משפטו, מבלי שהחלה שמיעת הראיות ואת החרטה שהביע בפניו.

עם זאת, קשה לתת לחרטה המילולית של הנאשם משמעות רבה, שכן גם בתיקים הקודמים בהם הורשע, הביע הנאשם התנצלות וחרטה, אך בפועל, חזר לסורו ושב לבצע את העבירות, זמן קצר לאחר ששוחרר, דבר המלמד על כך, שאין כוונה אמיתית במילותיו ולא ניתן לייחס להודאתו של הנאשם ולהתנצלותו משקל גבוה.

כך לדוגמה אמר במסגרת ת"פ 69762-10-18:

"אני יודע שעשיתי הרבה בעיות בחיים. גרמתי לכל המשפחה הרבה סבל להיגרר אחריי למאסרים ובתי סוהר, אבל הפעם גררתי הרבה משפחה וגרמתי לנעים [המתלונן, ע.ק.]. ולכל בני הדודים שלי שהם כמו האחים שלי, וגם לאשתו וגם לילדים שלו, סתם חקירות וסתם טרטורים וכל מיני עימותים שם, שזה לא נעים

עמוד 12



ולא יפה אצלנו זה בושה וחרפה. בהתחלה ראיתי את זה שקשה, אבל אחרי זה עם כל חשבון הנפש שלי, אני יודע שאני גרמתי להם ואני הכנסתי אותם לבועה הזו, והם לא קשורים לזה, ואני מדבר איתם כל הזמן, מדבר איתו ומדבר עם הילדים שלו והם תמיד איתי וזה הדבר הזה מאוד פגע בי וגם למשפחה, אבא שלי עבר אירוע מוחי ואימא שלי חולה בסרטן ועברה שני ניתוחים ואני הפעם זהו פגעתי באנשים הכי קרובים אלי, ואני לא רוצה לחזור על כל הדברים האלה. לשאלת בית המשפט השתחררתי בסוף 2017. התחלתי לעבוד במחפרון, יש לי כישורים לכך. אני בן אדם שלא אוהב לדבר הרבה, ואף פעם לא דיברתי ככה בבית המשפט, כמו שדיברתי היום כי אני יודע בתוך תוכי שאני לא רוצה לחזור על זה עוד פעם. שתלתי רק כמה שתילים רציתי סה"כ לעשן ולשמור לעצמי ולא התכוונתי לסחור. אני יודע שהיה לי מאסר על תנאי אבל זה לא היה בראש שלי ואפילו לא חשבתי על זה. אני מבקש סליחה מכולם ומכל המערכת ומכול המשפחה שלי ומקווה להשתחרר כמה שיותר מהר שיסלחו לי ושיקבלו אותי כמו שאז".

גם במסגרת הדיון בוש"ר 17.11.19, 35892-07-19, כאמור - פחות משלושה חודשים בטרם נתפס בעבירות דנן, אמר:

"אני פעם ראשונה מגיע לוועדה ואני מתרגש מאוד ולחץ מאוד. זו הפעם הראשונה שאני מדבר ככה בפני אנשים בבית משפט. גם בגזר הדין אמרתי שאני באמת רוצה את השינוי הזה וזה מאוד חשוב בשבילי, אף פעם לא הייתי במסגרת בחוץ. כל פעם נכנסתי, השתחררתי, פשוט הלכתי לעולם והתערבבתי עם כל מיני אנשים שהם לא אנשי חוק ומצפצפים על כולם. כל הזמן חזרתי, לא הבנתי, חשבתי שאני הכי צודק בכל העולם הזה. בהמשך בתוך הקבוצות ובפרטני שלי, הבנתי שאני הבעיה ולא אף אחד אחר. כל הזמן אמרתי שהם הבעיה ואתם הבעיה אבל הבנתי שאני הבעיה. הייתי בקישון, נכנסתי ישר אחרי חודש לתומך, גם לפני שנתיים הייתי תומך שנה והשתחררתי מלא ושם באמת הגיעו אליי אנשים מאוד מאוד קשים ולפעמים התפקיד שלי חייב להיות קשוח לפעמים עם כמה אנשים כי הם היו מאוד קשים ותוקפניים ואגרסיביים מאוד, אני לא יודע על מה, גם המודיעין בא אליי ואמר לי שהחדר שלי הוא מהכי טובים ושהם כל הזמן שולחים לי אסירים שאני צריך לטפל בהם. אני לא יודע בכלל איך הוא אומר לי את זה וסותר את עצמו, אומר שדווקא בחדר שלי אין בכלל אלימות. אני מושג שם 24 שעות ביממה, מצלמות כל הזמן עובדות אצלי. נשאר לי 4 חודשים וזה חשוב לי, לחיים שלי. זו הפעם האחרונה ואני לא רוצה לחזור לפה. זה חשוב לי, אני יודע שזה הכי יעזור לי בחוץ. אין לי את האנשים האלה שיתמכו בי בחוץ, לא היה לי אנשים בבית שהייתי יכול... אני בסופו של דבר משתחרר אבל אני רוצה להציל את עצמי ואת המשפחה שלי".

כאמור, הרוח נשא את מילותיו של הנאשם ופחות משלושה חודשים לאחר מכן, חזר הנאשם וביצע את העבירות דנן.

34. אקל במידת מה בעונשו של הנאשם, נוכח הקושי הנוסף שבריצוי עונש מאסר על ידו נוכח פציעתו בתאונה, הטיפול ששליו עוד לעבור והמשמעות של כל אלה לגבי הקשיים שבריצוי עונש מאסר.

התנאים התלויים ועומדים נגד הנאשם:



35. לחובת הנאשם מאסר על תנאי בן 9 חודשים בגין נהיגה בפסילה בתיק פ"ל 4842-04-16 שניתן ביום 27.09.17 וכן 12 חודשי פסילה מותנית, אשר אין חולק שהם בני הפעלה בגין העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה.

36. כאמור - הסינגור טוען שמאסר על תנאי נוסף (בן 5 חודשים) שהוטל על הנאשם בתיק נוסף - ת"פ 69762-10-18 מיום 19.02.2019 בגין **עבירת אלימות**, אינו בר הפעלה שכן הנאשם לא הורשע בעבירת אלימות וכי לא ניתן להסתמך בעניין זה על רע"פ 4065/18 ישראל איאסו נ' מדינת ישראל (מיום 30.08.2018) (להלן: "ענין איאסו") אליו הפנתה המאשימה, בשל ההבדל בניסוח התנאים בשני המקרים.

37. סבורה אני שהדין עמו;

בענין איאסו, הושת על הנאשם עונש מאסר מותנה, לתקופה של שלושה חודשים, לבל יעבור "**עבירה שיש בה יסוד של אלימות מסוג עוון או עבירות כלפי שוטרים מסוג עוון**".

כב' השופט אלרון, קבע בפסק הדין כי בעבירה בה הורשע הנאשם יש יסוד של אלימות וכך אמר: "העבירה בה הורשע המבקש מקימה **יסוד של אלימות**. כאמור, המבקש נתפס כשהוא מחזיק, יחד עם אחר, נשק מאולתר ובו מחסנית עם תשעה כדורים, כשהוא טעון ומוכן לירי. בנסיבות אלה, הגם שהחזקת הנשק לכשעצמה לא הובילה לתוצאה האפשרית של פגיעה בחיי אדם או בשלמות גופו, הרי שאין ספק שהיא יצרה סיכון ממשי לחיי אדם. אין צורך להכביר מילים על הפוטנציאל ההרסני הטמון בהחזקת נשק טעון לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו, וממילא התנהגות זו מקיימת באופן מהותי את התנאי של 'עבירה שיש בה יסוד של אלימות'" (שם, פסקה 11).

38. לעומת זאת, ניסוח התנאי אשר המאשימה מבקשת להפעיל בענייננו, שונה ולהלן לשונו: "**חמישה (5) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת עוון על פי פקודת הסמים המסוכנים, או עבירות אלימות, לרבות אלימות מילולית ואלימות כלפי רכוש**".

הנה כי כן, ההבדל המרכזי בניסוח התנאים הוא שבענין איאסו נדרשת, לשם הפעלת התנאי, עבירה שיש בה "**יסוד**" של אלימות, בעוד שבענייננו דורשת הפעלת התנאי, ביצוע עבירת אלימות "מושלמת", היינו - ביצוע של כל הרכיבים של עבירה כזו.

לכן, הגם שמדובר בעבירה של החזקת נשק - באופן בו הוא הוחזק בענין איאסו ובאופן בו הוא הוחזק בענייננו (כשהוא טעון במחסנית עם כדורים וכדור נוסף באקדח) אין די בפוטנציאל ההרסני שיש בנסיבות אלה, כדי למלא **אחר כל היסודות** של עבירת אלימות. על מנת שניתן יהיה להפעיל תנאי שהושת על נאשם, יש לוודא שהתנאי יהיה מובן לו, היינו - שהנאשם ידע אילו מעשים/עבירות, יפעילו את התנאי וספק בענין זה צריך שיפעל לטובת הנאשם. לא אוכל לקבוע כי בענייננו יכול היה הנאשם להבין כי נשיאת נשק, באופן בו הוא נשא אותו, תיחשב כעבירת אלימות.

ראו לענין זה, דבריו של כבוד השופט אבי לוי, מבית משפט זה בת"פ (מחוזי חי') 3742-07-18 מדינת ישראל נ' עלי מערוף (04.12.2018), בהתייחס ליישום הלכת איאסו, כדלקמן: "בית-המשפט לא הסתפק ביסוד מיסודות העבירה אלא דרש, בקובעו את התנאי, קיומה של עבירה מוגמרת ומלאה של אלימות ולא בעלת אופי מילולי אלא פיסית ממש.



בנסיבות אלה, דומה שלא יכול להיות חולק שבמקרה זה חלה הלכתו של בית-המשפט העליון בעניין על"ע 5674/08 אבני נ' הוועד הארצי של לשכת עורכי-הדין [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.11.09). הלכה זו קובעת שמהותו של התנאי אמורה להיות מובנת לנאשם שהורשע בעת גזירת העונש על תנאי. 'מובנה - משמעה על דרך הפשט ולא על דרך הפלפול'. הלכה זו אומצה ברע"פ 523/13 דזנשווילי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 25.8.15).

אמור עתה - נשיאת רימוני גז והובלתם איננה בשום אופן אלימות פיזית כפשוטה של תיבה זו".

39. לפיכך, **אני קובעת שהתנאי שהושת על הנאשם בת"פ 69762-10-18, אינו בר הפעלה במקרה דנן.**

40. אשר לפסילה המותנית התלויה ועומדת נגד הנאשם, יש לחזור ולהדגיש, כי זו הוטלה על הנאשם, כאמור, בתיק פ"ל 4842-04-16. במסגרת גזר הדין שניתן בתיק זה, נפסל הנאשם מלקבל רישיון נהיגה, למשך **10 שנים** וכן הושתה עליו פסילה על תנאי לתקופה של שנה, אולם לא היה בכך די כדי להרתיעו והוא שב ונהג ללא רישיון ותחת אותה פסילה.

41. לאור כל האמור לעיל, אין מנוס אלא לגזור על הנאשם עונש חמור הכולל תקופת מאסר ארוכה, פסילה ארוכה והפעלת התנאים, במצטבר.

אבהיר, כי לא מצאתי נימוק המצדיק חריגה מהכלל לפיו עונשים מותנים מוטלים במצטבר לעונש מאסר המוטל בשל עבירה (ראו סעיף 58 לחוק העונשין), בוודאי לא כאשר בגזר הדין האחרון שניתן נגד הנאשם (סעיף 34 לגזר הדין שניתן בת"פ 68762-10-18) הלך בית המשפט לקראת הנאשם והורה על חפיפה חלקית בין עונש המאסר שנגזר עליו, לבין תנאי שהופעל שם, דבר שלא מנע מהנאשם לשוב ולבצע, לאחר זמן קצר, את העבירות דנן.

42. סופו של דבר, אני גוזרת את עונשו של הנאשם, כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך **4 שנים**, בניכוי הימים בהם היה במעצר בגין תיק זה - החל מיום 23.1.2020.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה בן תשעת החודשים (9 חודשים) שהוטל על הנאשם בגזר הדין שניתן בתיק פ"ל 4842-04-16, ביום 27.09.2017, במצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו בס"ק א' לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם בגין תיק זה **57** חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי המעצר).

ג. מאסר על תנאי למשך 18 חודשים והתנאי הוא, שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, כל עבירת אלימות שהיא פשע ו/או עבירה בנשק ו/או נהיגה בזמן פסילה ו/או עבירה על סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין ו/או עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.



ד. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא, שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, על אחת או יותר מהעבירות כלפי שוטרים, המפורטות בסימן ג' לפרק ט' שבחוק העונשין.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של **10 שנים**, במצטבר לכל תקופת פסילה אחרת המוטלת עליו.

ו. אני מפעילה את הפסילה המותנית בת 12 החודשים שהוטלה על הנאשם בגזר הדין שניתן בתיק פ"ל 4842-04-16, ביום 27.09.2017, במצטבר לפסילה אשר הוטלה עליו בס"ק ה' לעיל.

תקופת הפסילה הכוללת שהוטלה על הנאשם בגין תיק זה, עומדת אפוא על 11 שנים.

הודעה לנאשם זכותו לערער לבית המשפט העליון, בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשפ"א, 09 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.